

Az előfizetés ára:

1 egész évre: 5 frt — kr.
1 fél évre: 2 frt 50 kr.
1 negyed évre: 1 frt 25 kr.

Körjegyzőknek, községeknek és néptanítóknak:
Egész évre 4 forint, fél évre 2 forint

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizethető és egyes lapjait elvehető venni lehet a kiadóhivatalban, Traub B. és társa, Valentin Károly, Böhm M., Luzsovic L., Weidinger N. üzletében és a fődohánytörszében.

Hirdetések:
mindenkor árjegyzék szerint.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyilvánterben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetéseket elfogad:

Külföldön:
Barek J. és társa Erfurtban. Haasen-stein és Vogler, Steiner A. Hamburgban. Daube G. L., Knoll Ignác, Frankfurtban. Opellik A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf, Bécsben.

Magyarországon:
Neuberger és Braun, Goldberger A. V., Lang Lipót, Schwarz Gyula, Somogyi F. Első magyar nemzetközi irodá-ja Budapestben.

Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utczában levő hirdetések felvételi irodája Pécsen.

Kéziratok
a szerkesztőséghez, Nepomuk-utca 29-ik sz. küldendők.

Komoly jelenségek a külviszonyok terén.

Az európai nemzetközi viszonyok mindinkább bonyolódnak. A Balkánfélsziget olyan, mint egy állandóan haborgó kráter, melyről soha sem lehet tudni, melyik percben tör ki; Oroszország pedig, a nemzetközi békéltenség ezen ravasz és hatalmas prototypja, fenyeget, izgat, önkénykedik oly vakmerően és oly eltökélten, mint talán soha ez előtt és a meszterfogások oly neveit használja, melyek nyilant elárulják törekvése célját, mely nem egyéb, mint a Konstantinápoly birtokára irányuló térfoglalás.

Erről tanuskodnak a részéről Bulgáriában kifejtett izgatások, az ugyanott alkalmazott fenyegetések és kiválóan Batum szabad kikötői minőségének megszüntetésén nyilvánuló önkénye.

Batumot a berlini kongresszus szabad kikötőnek rendelte. Tette ezt Anglia kedvéért. Törökországon kívül első sorban Angliának keleti érdekei azok, melyeket a keleten folyton terjeszkedő Oroszország fenyeget. Épen ezért Anglia nem tartotta megengedhetőnek azt, hogy a Fekete-tenger egyik legkedvezőbb pontján Oroszország esetleg egy második Sobostopol létesíthessen. És így Anglia sürgetésére a berlini szerződés 59. §-ában azon határozott szándékának adott kifejezést az orosz cár, hogy Batumot szabad kereskedelmi kikötőnek fogja tekinteni. Azonban ezen ígéret is, mint a nemzetközi viszonyok terén bármely ígérete Oroszországnak, csak ígéret maradt, mert tényleg Oroszország Batumot egy minden hadi felszereléssel ellátott hatalmas megerősített helyül tette, melyre a legközelebbi keleti háborúban rendkívül nagy feladat vár.

Oroszország ezen tette sokat jelentő következményekkel lesz összekötve.

Mindenek előtt Oroszország ezen önkényes eljárása széttépi azt a morális erőt, melyet az európai műveltség érkeke a nemzetközi szerződéseknél tulajdonít. Igaz, hogy a nemzetközi viszonyokban kifejezésre jutott jogot soha sem lehet olyan biztosított jognak tekinteni, mint egy állami életben belül az állam kényszererejével érvényesíthető köz-, vagy magánjogot, de azt a tekintélyt az európai műveltség közvélemény még is csak tulajdonítja neki, hogy rendes körülmények között minden európai állam annak szabványaihoz ragaszkodni erkölcsileg kötelezve van. Jelen időben pedig az európai nemzetközi viszonyokban semmi rendkívüli sem fordult elő és így Oroszországnak egyoldalú,

a többi európai államok tudtán és beleegyezésén kívüli Batumra vonatkozó eljárása: vakmerő támadás az európai nemzetközi jog tekintélye ellen.

Egy további nem aggodalommentes következménye Oroszország ezen eljárásának az, hogy általa a berlini szerződésnek mint egészen talapzata meg lett ingatva. A nemzetközi jogviszonyoknak természetben rejlik az, hogy azok csak annyiban jogviszonyok, a mennyiben azokat valamennyi illetékes állam tiszteletben tartja. Mert ha ezekkel szemben csak egy is önkényűsködik, a többi államoknak e viszonyokkal szemben fennforgó kötelezettsége kell, hogy megszünjék; mert az önkényűsködő támadása elég jogalapot ad a viszont-támadásra. És a berlini szerződésre vonatkozólag ezen jelek már is mutatkoznak. Anglia, melyet Batumnak tengeri megerősített helyül való emelése első sorban érint, hír szerint már is kijelentette, hogy a berlini szerződést egyéb pontjában magára nézve nem létezőnek tekinti. És ennek következtében három tengeri hajót küldött a Dardanellákba, hogy azok ott Konstantinápolyra vonatkozó érdekei tekintetében őrt álljanak.

A mit pedig Anglia tesz, azt, vagy ahoz hasonlót a többi európai állam is megteheti. Ausztria-Magyarország követve Oroszországot és most már Anglia példáját töltheti magát a berlini szerződésen és bekebelezheti Bosznia-Hercegovinát; Bulgária — tekintet nélkül a berlini szerződésre — királlyá, azaz teljesen független államá kiáltathatja ki magát. Egy szóval: önkény önkényt von maga után, a mi pedig az európai államok jelen állapotában — népeket irtó — nagy háború biztos jele gyanánt tekintendő.

Oroszország büne tehát nemesak a most említett önkény elkövetésében és mások részéről hasonló önkény-elkövetés provokálásában áll, de egyúttal az európai háború rettentő veszélyének állandósításában áll.

Oroszország háborút, világháborút akar. Erre nézve nem hiányzik számára sem ürügy, sem indító ok.

Ürügyül szolgál Bulgária magatartása. Oroszország Bulgáriát mindig úgy tekintette, mint neki alárendelt tartományt. Bulgária törekvése pedig épen ellenkező, t. i. teljes függetlenség Oroszországtól. És miután az európai államok Bulgáriára nézve ezt természetesen fejlődésnek tekintik, melyet megakadályozni semmi okuk sincs, Oroszország attól tart, hogy Bulgária szabadságának élvezetében

megszűnik Oroszországnak Konstantinápoly felé való törekvéseiben eszköze lenni. Miután pedig Bulgáriának függetlenségére irányuló jogosult tetteiben a berlini szerződés elleni tettet lát, Oroszország ezt elég ürügynek tekintti, hogy ő is maga részéről a berlini szerződés elleni tettet kövessen el.

De indító oka is van elég Oroszországnak arra nézve, hogy háborúra provokáljon. Forrongó és valamely irányban kitörést sürgető belviszonyain kívül a külviszonyok is felette kedvezőeknek látszanak most reá nézve. Németországgal és a magyar-osztrák birodalommal legalább annyira barátságban van, hogy ezek keletre irányuló céljaiban hathatósan nem igen fognak akadályozni; halálos ellensége: Anglia pedig ez idő szerint majdnem tehetetlen. Az Írország földbirtoki viszonyaiban fendszeresített százados igazságtalansága lázba hozta magának Angliának is nemesebben érző állampolgárait és köztük az ügyek élén álló Gladstonet. Gladstone és hatalmas pártja minden áron meg akarja oldani az egész angol államéletet betegedő tévő ir kérdést; ellenben az ugy látszik még hatalmasabb tory-párt minden áron ellenzi az Írországgal való igazságos kibékülést. Mig Angliát az ir kérdés teljesen leköti, addig a mindig körültekintő kapzsi Oroszország a keleten dominálhatni vél és ezen alkalmat teljesen kihasználja törekszik. Az angol válaszlások eredményétől függ Oroszország további magatartása. Ha a külviszonyok terén engedékeny és erélytelen Gladstonet a világhatalmi eszmét képviselő konzervatív párt váltja fel, akkor Oroszország önkényű működésének gát lesz vetve a keleten. Ellenkező esetben: semmi sem fog utjában állani. A Dardanellákba küldött három angol páncélhajó ugy látszik Beaconsfield örökbehagyott szelleme uralmának közeledtét jelenti.

A kolera.

Keletről egy rettegett vendég fenyeget, mely már 2 év óta lappang Európá déli részeiben, s itt-ott — mint vadállat kiszemelt áldozatára, ugrásra emelkedik, hogy, ha valamely várost, helységet védtelenül talál, kegyetlen pusztításokat tegyen lakói sorában. Toulonban, Nápolyban áldozatait szedte a kolera s miután Spanyolországot, Francia- s Olaszországot pusztítva átjárta, most Fiuméből érkező tudósítások szerint magyar földre tette lábát, mely körülmény arra késztet, hogy idejekorán tétessenek meg mindazon intézkedések, melyek ha egészen távoltartani nem

is, de pusztításainak élet venni s tovább nyomulását megakadályozni képesek.

A kolera mai alakjában már nem az többé, a mi még évek előtt volt. A tudomány, tapasztalat és előhaladt kultúréletnek sikerült e ragályt iszonyu rémeiből, részben legalább kivetkőztetni. A tapasztalat bizonyítja, hogy a modern kultúra magaslátán álló helységeken nem tudott megerősödni; Párisban, hová Toulonból hurcoltattak be csirái, épen nem volt képes megtelepedni s már 3 nap múlva nyomtalanul elvonult; Triestben hasonlókép — mindenek előtt a köztisztaság és izolálás folytán — egyetlen áldozatot sem talált ama 3—4 személyen kívül, kik közvetlenül idegen földön inficiáltak. Hasonlót tapasztalunk más kisebb helységeken is, melyeknek lakói, a veszély által szorongatva, siettek régi mulasztásaikat pótolni s erőiket megfeszítve rövid idő alatt elérték azt, mire figyelmetlenség és megszokott tétlen közönységgel folytán éveken át nem voltak képesek, t. i. a közegészségnek meglehetősen kedvező állapotát teremtetők meg. S ennek eredménye nem is maradt el: a mely napon a köztisztaság javult, a ragály is szünni kezdett.

Nyugodtan várhatnók be ép ezért e félelmetes ellenség közeledtét, ha városunk a köztisztaság tekintetében mi kívánni valót sem hagyva hátra. Ezt azonban — sajnos — nem mondhatjuk el. Ellenkezőleg: komoly jelek a legnagyobb figyelemre és gondos elővigyázatra intenek bennünket. A rendőrkapitányi hivatal a fenyegető veszély által indítva, a szállók és vendéglők tulajdonosait felhívta, hogy a Fiuméből érkező utasokat és málhákat — a netán szükségesnek mutatkozó fertőtlenítés eszközölhetése céljából — azonnal bejelentésük s ezenkívül a város területét 5 részre osztva, házról-házra járatta közeget, hogy azok a köztisztaság állapotáról személyesen meggyőződve jelentést tegyenek és a szükséges fertőtlenítéseket elrendeljék. A vizsgálat eredménye épen nem kedvező, mert, mint értesülünk, Pécs sz. kir. város területén alig van háziúr, ki a szükséges fertőtlenítést önszántából eszközölte volna s alig van ház, melyben a köztisztaság szempontjából valami megrovandó nem találtatott.

Hogy a rendőrség részéről ily viszonyok között a kellő intézkedések és utasítások megadattak, az magától értetődik s mi szeretjük hinni, hogy ezeknek meg is lesz a kívánt eredményök. Nem hallgathatjuk el azonban azon meggyőződésünket, hogy a rendőr-

A „Pécs“ tárczája.

A szabadban.

— Csevegés. —

A „Pécs“ eredeti tárczája.

Milyen fenséges nyugalom uralg a mindenségen! Jöjjen ide mellém, verjük fel a hallgató éjt beszélgetésünkkel.

Itt, távol mindentől, a szabad természet lágy ólén, elkülvönítve a zajongó, kapzsi tömegetől, ugy-e még is csak van némi varázsa az életnek? Nézzen körül: a mit itt fölötte és körülötte szemelvel beér, minden az óné.

Óné a lég, magába szivhatja teljes tudóval; óné a daloló madársereg, a hegység, az égbolt s nincs, ki mindezeknek birhatási jogát elvitathatná öntől. Még is, ismerek valakit, ki szívesen áll alkúba onnel, de csak is azért, hogy a dus birtokok terhére ne kelljen egymagának viselnie; tudja mit? osztozzunk meg rajta.

Jöjjen; s most közös birtokunkon kezdjük meg légváraink építését, melyek által gazdagabbak leszünk Rotschildnál.

A légvárak alapja könnyű, mint a pehely, egyetlen legyintésre összeesik s marad, mint volt, a puszta lég. De hát legalább volt örömrünk vele. Hisz ugyanez a sors vár az anyagi birtokokra is.

Az idő nagy Lomokoráján ép oly hamar omlik össze minden létező; egy pillanatot a mindenségben századokat nyel el s a kik ma dúsak, idővel birtokaikkal együtt eltűnnek a föld színéről; de a jövő nemzedék nem okul a multon, csak épít újra, nem gondolja meg, hogy, mint apá, ő is jegyese a lérgeneknek.

Meg kell ragadnunk a pillanatot, mely üdvünkül kínálkozik s ha mámorunkban a kőköröcsint rózsának

látjuk és annyira meg önámitásunk, hogy még illatát is élvezni gondoltuk, — elég, ha a gyönyör meg volt. Hogy mi adta ez életet, arra ne legyen gondunk.

A józan ész kijelöli számunkra az utat, melyen haladnunk kellene. De mikor az emberi természet oly szívesen hajlik a végletek felé. S ebből ered legtöbb csalódása.

Hiába beszél az ész, midőn a szívnek hangja megszólal s jogait követeli: elvagyunk veszve.

Szív és agy. Ha boldogulni akarunk, csak e két szervünknek kellene egyeznie.

De mi lenne akkor az emberből? állat... Érzelm és gondolkodás okai annak, hogy magunkat magasabb okfölből származottaknak tekintjük; innét ered önhittségünk, mely a magunk szemében a teremtés koronájává emel bennünket, ezért küzdünk örökös elégtelenséggel, túlbecsüljük magunkat — mindig többre vágyva a meglévőnél, képzelve, hogy többre vagyunk érdemesek.

Életünk lefolyására oly szép helyet rendelt számunkra a mindenható kegyelme, de nem tudjuk azt megbecsülni...

Mily gyönyörű az éj!

Nézzé az eget a fényes nap leáldoztával. Sötét keletboltozatjával és ezer fényes szemével mint mosolyog reánk.

Körülöttünk mind sűrűbb lesz a homály, de csakhamar kibukkan felhősátra mögül az álmódzó arcu hold s üdvözli pályatársait: a csillagokat.

Látja, mint rezegnek azok, — mintha csak felelnének neki.

Olyan titokszöveg minden körültem! A félhomályban alakok képződnek s nem merek mozdulni, szent borzadályllyal tölt el minden.

Szemem kitágulva bámulnak a térbe, lelkem békéiből fölfele szárnyal, emeli a testvéri érzés! Az atom vonzatva érzi magát az egészhez.

Erzi ön is delejté ama láthatatlan erőnek, mely a csillagok utait irányozza?

Ábránd-e, álom-e, — honnét bennünk e rejtlemes érzés?

Tud felelni e talányra?

Vagy nem, ne szóljon arról; csak azt magyarázza meg nekem: miért élünk?

Az arról való gondolkodás be gyakran vezetett már sötét utasztóba, hol nem találtam fonalat, mely engem a világgosszág napjához vezérelt volna.

S még is: újra fölvetem e kérdést. Azért élünk, moadja a vallás embere, hogy bűneinkből kitisztuljunk.

De melyek tulajdonképen a mi bűneink? Talán a melyek velünk születtek? vagy a melyekkel bennünket korunk bélyegezett meg?

Az ember alaptermészete jó s az a szerint változik, a mily hatással van reánk a külvilág, vagy hogy fejlődésünkben kik voltak környezőink.

Épen ez hozza zavarba a gondolkodót.

Mások befolyása alatt állunk mások közvetítése fejleszté hibáinkat s — a teljes felelősség még is csak magunkra hárulunk.

Mondja: találkoztott ön már életében következetes jellemű emberrel?

Olyannal, ki a következetességre törekszik, igen; de ki hosszabb ideig megmáshatatlannak mutatkozott elveiben és határozataiban, kinek gondolkodás-módja különböző helyzetek és viszonyok között nem változott volna, azt bátran mint mesebeli alakot csodálatunkkal környezhetjük.

Bizonyos korig, általunk meg nem határozható időközökben, az ember benső világa sajtószöveg változásom meg keresztül.

Az ifju szív — telve illuziókkal ugy maga, mint mások fölül — minő elvekkel lép a világ színpadjára?

Lehet-e ez elveket a későbbi korával egy színvonalra állítani? azon korával, melyben az ember

már gazdag tapasztalatokra tett szert, önkáran okult s a világgal, valamint magával számot vetett?

Az illuziók szétfoszlottak s az álmódzó a rideg valóra ébredett.

Mily sokszor lehet aláveteve e változásnak az örökké kutató nyelvbüvár, ki bizony nem egyhamar juthat megállapodásra.

Az embereken nem bizhatunk. S midőn panaszra lenne méltó okunk, csak a titokszöveg természetét illethetjük vádunkkal.

Nemde boho vagyok, tele beszélem a fejt, egyik gondolatot a másikra halmozva.

Ez összhangzó nemesség andalodásba ejti a lelkét, s ön talán jobb szeretne magába vonulni, mint csevevésimre figyelni?

Vagy csak hangomat hallja és nem szavaimat? Gyakran a hang egészen más dolgokat közöl velünk, mint minő a szónak értelme.

Volt eset: egészen közönyös tárgyról szólva, lelkem teljes érzelmi nyilvánultak hangomban.

Lám a tücskök is edes párbeszédet folytatnak egymásköz.

Mi nem értjük őket, de ők egymást megértik. A szello is beszél, midőn a fak lombjain keresztül huzódik, ezer suttogó szellemet hordván szárnyain.

Ismét az a titokszöveg, mely az esti órákban oly megmagyarázhatatlan felelmet olt belénk. Most is felek, fázom.

Az emberek lenyugodtak már; eszökkel kénye-kedve szerint játszik a csapodár álom.

Menjünk mi is. Vessün véget ez együttlétnek, jó érzéseinkkel gazdálkodnunk kell, hogy maradjon belőlök egy kicsi holnapra is.

A ma holnap ugy is már csak a multhoz tartozik s annak, mi e percben örömmel teit el, elhalványodik emléke s a feledés homályába slyed.

A viszontlátásig! s most jó éjszakát!

ség a fertőtlenítésre és köztisztaságra vonatkozó utasításainak megadásával még nem teljesítette kötelességét, hanem szükséges, hogy ez utasítások végrehajtása a legszigoribban ellenőriztessék s azon polgárok, kik hanyagságból vagy — s erre leg többet eset van — dacból ez utasítások ellen véténének, a legszigoribban büntetessenek.

A pécsi dalárünnepély és a versenybíróóság.*)

Az eddigi dalárünnepélyek alkalmával a versenybíróóság ítélte képezte a versenyzők legfőbb sportkérdését, a mennyiben annak befolyásolásra valóságos fúttások rendezettek némely versenyzők részéről, hogy a versenybírák nézetét a maguk részére hódítván, érdemtelensül is győzelemre jussanak, a mi sajnos sokszor sikerült is. — Most azt fogja talán valaki gondolni, hogy az eddigi versenybíróóságokat részrehajló igazságtalansággal akarom vádolni, avagy nem kellő ítélőbírósággal bíróknak és ezért információigénylőknek feltüntetni. Korántsem. Az eddigi anomális állapotok csak onnét eredtek, mert: 1-ször, a versenybírák mintegy az utolsó percben választatván, egy-kettőnek kivételével a versenyműveket csak felülesen, vagy sehogysém ismerték, a miért is az információ nemcsak túrték, hanem a versenyen kívüli szereplések által is befolyásoltattak, 2-ször, a versenybírói ítéltek igen homályosan, vagy sehogysém indokoltatván, ezen lepel által nemcsak az ejtett hibák, de a valódi érdem is eltakartott. Történt pedig ez részben az első pontban felsorolt okokból, részben — bocsánat az őszinteségért — gyávaságból, nehogy valamely — talán — nagyobb városi egyet ambiciójában tányágtassék, és az ismerős versenybírákat szemrehányásokkal illesse. 3-szor. A legnagyobb furcsaságot képezi azon körülmény, hogy a versenybírák eddig előzetes értekezletre soha nem hivattak össze azon célból, hogy az eljárás és megfigyelési elvek előre megállapítatván a versenybíróóság határozott terv szerint járasson el. Miért történt ez — kényelemből, nem tartottat eléggé fontosnak, vagy pedig céltalan elnézési szándékból? ezt határozottan tudni nem lehet, csak annyi igaz, hogy helyes nem volt.*)

A miskolci dalárkögyűlés, a dolgon némiképen segíteni akarván, oly expedienst emelt érvényre, melyet művészi szempontból helyeselni soha nem lehet. Elfogadta ugyanis a díjazásra néve az „érem” rendszert. Jövére tehát — ha a pécsi kögyűlés mást nem határoz — azon egyet, mely minden tekintetben kifogástalanul, vagy legalább aránylag legkövetesebben szerepel, csakis oly kitüntetésben fog részesülni, mint egy nálánál sokkal gyengébb testület, ha utóbbinak esetleg más — nem művészi — előnyei vannak. Megélhetjük, hogy — ha csak országos fiaskót nem csinál — minden fellépő kitüntetésben fog részesülni, csak hogy a versenybírák hallerzéké éles dissonanciás szemrehányások által ne sértsék. — Hol maradj majd a művészi verseny sikere? — a megfeszített szorgalom, a magasba törekvés méltó elismerése? — a haladást és előretörést előmozdító nemes inger — azt hisszük, mindjárt e pécsi versenyz és igazolói fogja aggodalmainkat. De éppen, mert a pécsi dalárünnepély — mint a rendkívüli érdeklődés mar most is mutatja — az eddigieknél sokkal momentuzosabb lesz, és mert a pécsiek aegise alatt a művészt csorbát nem szenvedhet, mellőzésben nem részesülhet: azért segíteni kell a dolgon és az éremrendszer mellett is az érdemnek megadni az őt meg

* A „Zenelap” hasábjairól veszzük át e különösen nálunk közérdeklő cikksorozatát, az illető lapvezér meggyőzésével együtt, aki nem más, mint idősb Ábrahám Kornél. Szerk.
 *) Bizony majdnem oda irányul a praemissa.
 *) Az indoklás, vagy nem indoklás mindig a juty-tanacs határozatától volt feltételezve, valamint cikkirő maga is tanusokdhatik arról, valahányszor részt vett a juryben.
 *) Az előleges elvi megállapodásokat magunk is helyes-seljük s óhajtuk, különben a kellő indoklásról már az ügy-rendi szabályzat 13. §-a intézkedik.
 *) A pécsi kögyűlés csak következetlenségbe esnék, ha ismét eltérülne az éremrendszert, Cikkirő aggodalmait elozlat-hatja hivatott §-as intézkedése, melynek alapján minden érem és kitüntetés odaítélése indokolással kell, hogy történjék.
 *) E föltevést kötségre merjük vonni.

illető helyet és jutalmat. Ez pedig csakis egyedül a művészi követelmények teljes megfigyelése és érvényesítése mellett való aiopis és kifogástalan indoklás által leend elérhető. Nem hihető, hogy a versenyzők felett való ítéllet azokat A, B, C rendben felsorolná, csakis az elsőbbség kimondása elkerültesék. Igen furcsán venné ki magát, ha p. o. A egyet semmit, B ezüst-, C pedig aranyérmert nyerne, eltekintve attól, hogy ezen módozat is elégtelenséget szülhetne azoknál, kik az első helyen való említésre jogosan számot tarthatnának; mert jól tudjuk, hogy a nagy közönség az indoklást vagy nem is olvassa, vagy kellően nem érti, s a betűrendre nem figyel és elsőnek fogja tartani azt, ki elsőbb helyen van arany-vagy ezüst-éremmel kitüntetettek felsorolva. Ugyan ez történnék, az először az arany- és később az ezüst-érmesek lennének betűrendben feltüntetve. Tehát az éremrendszer mellett sem lévén teljesen kiküszö-bölhető a rivalizálás, sűrűlődsök és neheztlenség, annál inkább rá kell térni végre az egyedüli módra, mely mellett legalább az indokolatlan nagyravágyás elnémítottatik, azaz: az ítéllet szigorú igazságs alapa való fejtetésére és az indokoknak a közönség előtt való nyílt bevallására. Valamely versenyzés sikere igen sokszor a jó szerencse szüleménye. Így a dalár-versenyeknél is a lánpalaz, egy kis testi vagy torok-indisposicio a legkiválóbb testületnek szereplését veszélyeztetheti vagy elronthatja. — Mi történjék hát akkor, ha dalárversenyél valamely első rangú egyet-letnek éneke rosszabbul sikerül, mint egy nálánál sokkal gyengébb? Emez a másik mögé soroztassék? — Semmi esetre! A versenyzési ténykedésnek meg kell, hogy feleljen az ítéllet is. Ez bizony rosszul fog esni azon, felsőbbbségéről jogos öntudattal bíró egy-letnek, de ha a versenyzést nem akarjuk csak pusztá dalárünnepélyi sallangnak tekinteni, hanem az egy-letnek művészi taladására elkerülhetetlen eszköznek, akkor másképp eljárni nem szabad; — mert azon a véletlenség által, de minden esetre komoly, kitartó szorgalom következményeképen elsőbb helyre jutott gyengébb testület igyekezni fog, hogy helyét jövére is megtarthassa, vagy talán még feljebb vihesse. Az ítéllet ködökölése pedig irt csepegtethet a malheurözött egyet lapj sebére, ha a versenybíróági jegyzőkönyvben előfordulna, hogy: „az x i daleyget, mind hangyag, művészi árnyékolás, felfogási kor-tektség, kifogástalan intonálás tekintetében méltó elismerésre érdemes, de mivel a magasabb testületnek az első tenorok a feltétlen tisztaságtól kissé eltértek, ezért stb.; vagy az y-i daleyget minden tekintetben első fokú kitüntetés érdemelte, ha a végső magas hang jobban sikerül stb.; vagy a z-i daleyget szép hangyagával, kifogástalan művészi árnyékolásával stb. valóban elragadta a hallgatót, de mivel a . . . című rész 4-ik ütemében c helyett cis énekelte, és a befejező tételnél pedig félhanggal alábbszállt és az előadást így is végezte, azért stb. Lesz-e oly egy-let, a mely az ilyen bírálatot, ha t. i. a valóságunk megfelel, sérelmesnek venné? Ha igen, akkor arra reflektálni nem lehet, nem szabad, mert: Salus re-publiae. De hogy a bírálat ilyen alapos lehessen, arra elkerülhetetlenül szükséges, hogy a bírálok a művet ismerjék, hogy azt kellőképpen át tanulmányozták légyen és ha könyv nélkül megtartani nem bírták, az előadásokat a vezérkönyvből kövessék. — Szükséges tehát, hogy a választandó versenybírák a dalárünnepé-

*) A Pécselt választandó jury ezt bizonyára meg is fogja tenni. Lapv.
 *) Indokolt ítéllet mellett mitem határoz alterálás tekintetében a betűrend, mely mégis egyedül igazságos és oppor-tunus. Lapv.
 *) Ha a közönség el fogja olvasni a jury-ítéleti indok-lolást: az is fog majd tenni különbséget az egyenli éremmel kitüntetettek közt. Lapv.
 *) Szerintünk a verseny eszméje már magában foglalja az „ad hoc”-ra vonatkozó ítéllet egyedüli igazságos-ságát, mert ellenkez esetben a legnagyobb és igaztalanabb anomaliák fejlődésnek ki. Ha a rosszul éneklő kitűnő és ré-gibb egyetnek pl. aranyérmert kellene adni a tökéletesebben éneklő, de még nem fényes multu egyet rováására: akkor általjában semmi értelme sem volna semmiféle versenynek, mert ha az a feladat pl., hogy lövészek közül ma kik találják el a centrumot; csak azoké lehet a díj, a kik általjában, nem pedig azoké, a kik teg n a p tiszter eltaláltak, de ma nem; dalverseynél is, csak ez lehet határozó. Ez a mi nézetünk. Lapv.
 *) Ez mindenesetre sajnálandó incidens lehet egy egy-letre nézve, de egy másikra néve az ellenkező ítéllet nem lenne igazságos. Pedig régi elv, hogy „fiat justitia et perat mundus.” Lapv.
 *) Ismételtük, hogy mindez az indoklás feladatát fogja képezni. Lapv.

A naturalismus irodalmunkban.

A „PÉCS” eredeti tárcája

Minden irodalmi iskola létrejövése küzdelmekkel jár. Nem voltak-e ellenségei a Dantéknak, Shakes-pereknek, Petőfiknek? s nem lesznek-e ellenségeik mindenkor azon lángelméknek, kik káprázatot fenyők-del homályba állítani fenyegetik a kisebbséket? Gondoljunk csak vissza irodalmunkban a klasszikai iskola megállapítására, a Révay, Rajnis, Baróti Szabó és Ráth között folyt éles polemikára, a „Sisakos, kardos, paizsos mentőírás”-ra — és állításunkat fényesen igazolva látjuk. Pedig ez volt az anyag, melylyel Kazinczy, Berzsenyi, Vörösmarti műsáik táplálkoztak, ez a szilárd alap, melyen az igazi magyar költészetnek jelenleg már oly diszes épülete felemlkedhetett.

De vannak az irodalmunkban más mozzanatok is. A hivatal gyakran a lángszellem köpenyét kölcsönzi ki és ennek rejtke alatt szereti felverni a port, ragyogni mint a meteor — ha azután nagyot pottyán is dicsőségének hat a l m a mennyboltozatáról.

E mozzanatok közé tartozik, kell tartoznia az u. n. naturalisztikus irodalomnak az újabb korban, melynek íjesztő réme ellen, nem tudhatni: miért, sokkal kevesebb erő fejtetik ki, mint a hogy azt e szörnyű ellenség, a demoralizációnak, az ifju nemzedék elkorcsosodásának e hatalmas tényezője megérdemlené. Ha igaz fentebbi állításunk, hogy t. i. az irodalmi iskolák létrejövése küzdelmekkel jár, akkor e z e n irány állandó alapot nem fog nyerni, mert a küzdelmet ellene mindaddig fájdalmasan nélkülözti. E szerint tehát töie felünk nem kellene; és az ilyen logikai alap nagyon ingó, ettől még sok eredményt nem várhatunk. Legtöbb ideje, hogy ez állapotokon változás álljon be. Ez irodalmi irány ellen t e n n i kell! Meg kell ismertetni az olvasó közönséggel a kgyöt, mely a sima és szép levelek közt lappang,

mely leveleket nem egy rózsás kacsóka, nem egy fejletlen kéz élvezettel forgat.

Mi az irodalmi naturalismus mai jelentésében? E kérdés felvetésénél eszembe jut a „Dekameron”-ról tett egy szellemes nyilatkozat, mely szerint a „Dekameron” száz gyönyörű lapra szétmázolt sárakás. Hasonlóképp lehetne valahogy definiálni ezt az irodalmi irányt. A naturalisztikus irodalom az összes irodalmakból összehordott salak olyatén tetszetős feltüntetése, mely egyedül csak az emberi szellem érzékcsiklandoztató elaltatását, az emberi morál teljes megsemmisítését és a nemesebb irodalom elkorcsitását célozza!

Rajta tehát, fiatal barátaim, csak fáljátok nyalábszámra Zola klasszikus regényeit, ha ily nemes irány előharcosai akartok lenni! Ujongjatok, ha egy-egy otromba életetek a „Pikáns Lapok” hasábjain megjelen, mert hisz ez ma a dicsőség, ez ma a babér!

A naturalismus irodalmi létjogát egészen kétségre vonni tulzás volna. A valódi naturalismusnak igenis van, azaz volt létjoga. Homérosz, a világ legnagyobb epikus, Horácius, a lángelkű római lantos, Shakespere, a dráma- király, vajjon melyik nevelő intézetben olvastathatnak eredeti alakjukban? S mű-veik mégis örökbecsűeknek tartanak. Koch, az újabb Shakespere-kritikusok egyik legjelesbuke, mondja igen helyesen: „Szinnüör még nem irt fiatal leányok-hoz és szegénylős füléhek illón.” E költők a természet, az életet tüntették föl, ugy, a mint ezek a valóságban vannak, másítatlanul — nem azért, hogy rontsanak, hogy igazságnak, hanem éppen mert a roma-latlan kedély e dolgokat természeteseznek és az nem igaztónak látja. Még Boccaccio hírhedt novelláiról is ugy nyilatkoztak egyesek, hogy teljesen ártatlan hajadon azokban rosszat nem fog lelmi. S ha e mon-dás nem egészen helyes is, (Nem bizony! Szerk.) annyi bizonyos, hogy ugyanez a Boccaccio a renaiss-

szetben kellő tájékozással bírjanak és általában a zeneművészet magasabb fokán álljanak.**) Hogy erre nézve a résztvevők és különösen a versenyző egyetiek már előre is magukat tájékozhassák, igen ajánlatos-nak tartanám, ha a központi bizottság kijelölésüként „Zenelap”-ban felsoroltatnának azon művészek, kik a pécsi dalárünnepélyre valószínűleg eljönnek.**) Ezeknek egyuttal elküldendő vagy átadandó lenne a verseny-mű tanulmányozás végett. Közbevetve meg kell említenem, miszerint a dalárszövetségi elnököt a versenybíróskodástól felmentendők tartanám, mert az elnökök rendszeres szavazni nem szoktak, ez által is részrehajlatlanságot bizonyítván. Ugy szintén nem tartom helyesnek, hogy a verseny-mű szerzője jutyrag-lehessen, mivel természetesen az ő véleményének döntőnek kellene lennie, tehát a többi versenybírákat befolyásolónak.**)

KOVÁRCS EMIL,

a losonci daleyget karnagya.

(Vége köv.)

Levelezés.

Siklós, 1886. július 12.

A vörös-kereszt-egylet siklói fiókja hosszú halgatás után életjelt adott magáról. Valóban már attól kelle tartanunk, hogy e jötekeny egylet is az egyetlek pusztító ragyala, a részvétlenség követke-zetében mulik ki. Örvendünk, hogy csalódtunk, mert a tegnapi napon (11-én) rendezett „Nyári mulatság”-arról győzőtt meg, hogy az egylet még elég bőven rendelkezik jó erővel és így a véit végegyengülés csak látszólagos volt.

Mint említém, a vörös-kereszt-egylet helybeli fiókjának választmányá vásszárnap „Nyári mulatság”-cimen vegyes előadást rendezett. A mulatság pro-gramja a következő volt: 1. „Bank-Ban” nyitánya Erkel Ferentől, előadva Goltner Lajos és Troll Ferenc urak által. 2. Részlet a „Betyár kendeje” c. népsziműből, előadva a szintársulat által. 3. Fuvola-szólo, Coquelintól, előadta Bokor József. 4. Magyar Népdalok, zongorán előadta: Troll Ferenc ur. 5. Szavalt. Bokor Katica és Kozma ur által előadva. 6. Dalok zongora-kísérettel. 7. Magyar ábránd, zongorán előadta Goltner Lajos ur. 8. Trombita-dal, Offenbachtól, énekelte Vira Józsa urhölgy. 9. A „Pajkosdiakok”-ból egy részlet, előadva a szintársulat által.

A műkedvelők mindegyike méltán megérdemelte a tapsokat, a melylyel ki lett tüntetve. Goltner ur különösen kitünt technikája. Troll ur pedig igazi magyaros zanatu játékával. A 3. s. sz. alatti „Fuvola-szólo” a szó szoros értelmében az volt, a mennyiben előadott — fuvola nélkül.

A helyben eddig játszó szintársulatról eddig nem emlékeztem meg. Volt rá okom. És ez ezen alkalommal — a midőn különösen a Bokor-család kedvezően mutatja be magát, megszűnt Megmutatták ez esetben, hogy tudnak játszani. De nem hallgathat-juk el, hogy a tanár sz—r-féle kadencia elmaradhatott volna. Ilyesmí most már nem járja.

Az előadás végén Bokor ur bucuzott el a szintársulatával együtt azon reményben, hogy a jövő telen ismét meglátogatja városunkat, a melyből teljesen megelégedve távozik. Mi részünkről most ezt nem mondhatjuk, de azért teljesen restaurálva szivesen látók a társulatot, mert van oly színész Bokor társulatában (Kárpáti), a ki más jó erők közreműködésével kellemes szórakozást nyujtana a hosszú estékén és ezen esetben meggyőződésem szerint nem is volna oka megbánni a — látogatást.

A program összehallgatása igen jónak bizonyult. Nem egyhamar láttunk annyi résztvevőt, mint e napon és ritkán lehetett a közönséget oly megelégedve látni mulatni. A mulatság tehát igen jó és olcsó is volt. Olcsóvá nemcsak a személyenkénti 40 kr. beletpi díj, de azon körülmény is tette, hogy nem igen jut-hatott az ember evés-iváshoz, mert a szolgálat hatá-

*) Ebben már teljesen igazat adunk cikkírónak. De ep azért áll fenn a szabad választás, hogy a választó-egyletek korlátlanul választathassanak oly jury-tagokat, kiknek művészi színvonalában bírtan kompromittálhatnak. Ha sokszor nem tettek, bármí okból: csak magukat okolhatják. Lapv.
 *) Az ily eljárás nemcsak gyakorlatlan volna, hanem bizonyos irányban leplezetlen presszióknak is tért nyitna, a mi pedig minden áron kerülendő. Lapv.
 *) Minden kivétel ellenkez a szabad választás-hatás elvevel, mert ez alapon még akárhány más kivétel is lehetne proponálni. Sem a szerző, sem az elnök véleménye — föltéve, hogy az nem volna igazságos — nem fog soha in-fluencirozni egy önérzetes szakértőt is. A kit pedig influenci-rozhat: az olyat nem kell megválasztani. Ebben áll az indítvány korrekтивuma. Lapv.

rozottan rossz volt. A nagy közönség több figyelmet érdemelt volna a vendéglős ur részéről, a mi ez alkalommal bizony nem lett volna kárára.

A tiszta haszon 100 frt, melyből az egyletnek és szintársulatnak egyenkint 50 forint jutott osztály-részul.

Az anyagi haszon nem mondható nagy, de annál fényesebb volt az erkölcsi, a melyet az egylet elért és valóban: a közönség csak köszönettel tartozik a rendezőségeknek — melynek élén P a u d r o v i c s Milán ur állott, hogy ily kellemes estét szerzett neki.

En is azzal zárom soraimat: vajha minél előbb találkozhatónk ismét a nemes egylet által rendezett estélyen. Péterfi.

A postatakarékpénztár népszerűsítése érdekében.

A mezei munkák beálltával, az aratás az ország lakossága jelentékeny részének megnyitja a kereset számos forrásait. Ezen időben, midőn különösen az ország felvidékéről a lakosság nagy száma, mint munkás, arató, mészke vidékre rándul; vagy a gazda terbes mezei munkájának végezésére az egész napot házi küszöbétől távol tölti — védtelenül hagyván otthonát, ki van téve annak, hogy az év leforgása alatt nehezen szerzett s otthon őrizett keresménye jogtalan kezek birtokába jut. De ugyszintén a napi béren szerzett keresmény — a termény értékesítéséből befolyt összeg — támasz és tanácsadás nélkül rögtön nem fordíthatik hasznos beszerzésekre, hanem gyakran a lakosság nagy része által elpazaroltatik. A kir. közvetítő hivatalok, melyeknek osztályrészül jutott, hogy az ország lakosságában a takarékpénztár hajlamot fejlessék, eme kitüntető megbízatásnak tesznek tehát eleget, ha saját hatáskörükben elkövetnek mindent arra nézve, hogy a lakosság által a postatakarékpénztár fokozódott érdeklődéssel vétessék igénybe. Ezt pedig elérhetik a közvetítő hivatalok az által, ha a kerületükben levő lakossággal ezen intézmény előnyeit ismertetik; felvilágosítják, hogy gondmentes létet csak azzal biztosíthat ki, magának, ha gondoskodik arról, hogy nyomasztó anyagi körülmények beálltával, midőn a kereset forrásai apadnak, támasztát lelje egy megtakarított tőkében, mely sem bírói, sem közigazgatási végrehajtás alá nem esik. A postatakarékpénztár számos előnyét mellett biztosítja a betevőt tőkéjéről, még az esetben is, ha a betevő könyvet elveszti, mert be-tétjét a betevőn kívül más ki nem veheti.

Már pedig az ország lakosságának nagy része munkabélyeg folytonos változása miatt ki van téve annak, hogy szerzeményét elveszítheti, vagy hogy azt tőle bárki elmulajdonítja. Az ilyen betevő napi vagy heti keresményének megtakarított összegét az ország minden részében könnyen megközelíthető gyűjtőhelye-ken idővesztés és fáradság nélkül elhelyezheti; betétjét pedig kártyákkal kezelheti gyűjteni s tőkétje fellett korlátlanul rendelkezik, — s mikor pénzre van szüksége, azt nemcsak minden nehézség s díj vagy postabér fizetése nélkül azon közvetítő hivatalnál, melynek kívánja, ismét felveheti, de az így elhelyezeti pénzt még kamatoztat is kap. A közvetítő hivat-loknak tehát most nyílik azon alkalom, hogy a nagy kir. postatakarékpénztár intézményt hazafüli kötele-ségből folyólag ismertessék a lakossággal, és ezt takarékpénztár buzdítsák, s egyáltalán, hogy ezen intézményt a nemzeti közvagyonosodás érdekében nép-szerítve tegyék.

A pécsi tanintézetek értesítőinek adatai.

II. A pécsi állami főreáliskola értesítője. Összeállította Dischka Győző igazgató. Terjedelme 67 nagy oldal Tartalma egy értekezlet („Az emberiség művelődésének irányja”) Requin y i Géza tanártól és az iskolai tudósítások, melyekből megemlítiük, hogy az elmúlt évben a hallgatók száma 26 tal szaporodott, mely jelenség ismétlődés-sét, sőt a szám fokozódását a jövő iskolai évben is a legmelegebben üdvözöl-nék.

A tanári testület tagjai a főtebb már emlit-tettekén kívül: Bokor Ferenc, Csemez József, He-kingier István, Irinyi Sándor, Kiss József, Koszka György, Lichtenberger Győző (az intézetűl Gereze Péter tanárnak külföldi tanulmány-utjából leendő visszatérte következtében meg fog válni.) Maksay Zsigmond, Marielet Agoston, Péter Janos, Skoff Ferenc, Szemak Antal dr, Heimerich Károly. Az ének-tanítóta Wachauer Károly; hitoktatók voltak: Auerbach László (r. katolikus), Irinyi Sándor (református), Jeskó Lajos (evangelikus), Bolyarics Szveto-

sance-irodalomnak Dante és Petracca mellett legna-gyobb alakja s hogy művei a beszélyirodalom alapját képezik. Schiller „Fiesco”-jának nagy jelenete Julia s a címhős közt, ugyane költő „Don Carlos”-ának Ebo-li s a herceg közt folyó gyönyörű párbeszéde — a leg-remekebbek, miket költő e nemben bármikor is alkot-hatott, nem is enlített Shakespere remek epozait, pl. „Venus és Adonis”-t. Arany Janos Z á c h K l á r á j a a szerencsétlen leány esetét elmondja, a nélkül, hogy legkevesbé vetene az erkölcsi érzület ellen. Ez az életnek, a természetnek költszete, e zen alkotó sok naturalistikusak, e z e k e t üdvözöljük, józan em-ber őket kárthatni nem fogja. Ezekre jelégül mindig oda illik, hogy: „Honní soit, qui mal y pense.”

De nem ilyen az a naturalismus, melyet a mo-deru irodalomban gombamódra felburjánzósnak látunk.

Azt talán mindenki elhiszi, hogy a milói Venus aethetikailag szép szobra nem izgat soha annyira, mint Makartnak érzékiségűl ittasult amor-képei, melyeken ott van a fátyl, de a képzelem szabad csapongásának a legtágabb tért nyujtva.

Ugyanez a különbség az előbbi és a mostani naturalismus között. Titokzatos félhomályba, ámbra-illatolt áthatott, keleti pompával felperpezgett, duzzadó kerekettekkel butorozott boudoir-okba vezet bennünket itt az írő, árt a t l a n csevegést suttoztat a legbájo-sabb ajakkal, részegítő italokat szürsöltet, elandulitó zenét hallat velünk, félálomba ringat s csak e k k o r kezdi izgatni és csiklandani érzekeinket, mindaddig, míg a félalom félbeszakad, a kódképek eloszlanak s a rideg valóság kelemetlen, józanító érzete vesz körül bennünket. Ez a játék ismétlődik ezen irodalom minden egyes termekénél, de ugy, hogy megenni csak a legvégső esetben lehet.

És az ily írők nem pirulnak még ily szókat hangoztatni: „Elvönk (? Szerk.) a franciáknál divó pikanteriákat meghonosítani, míg a jó izlés engedi,

melyen belül minden obscén, drasztikus, trágár szám-üzetik.”*)

S aztán talán nem szellemek ez írők? Igen, szellemes az, ki a folytonos egyformaság ily számos variációját megalkotni képes. Nem ügyesek és élel-mesek? erre az igent fölösleges bizonyítani. Nem kellemesek? hisz az 6- és új klasszikus irodalmak egyetlen harcosa sem volt eddig képes oly kevéssel oly nagy közönséget lebilincselni, mint ezek. Szelle-mesek, ügyesek, élelmesek és kellemesek ök, de hogy jellemes-e azon írő, ki saját nemzetének erkölcsét teszi fesslettekké, bár tehettségével ugyanoly hatást fejthetne ki áldásos irányban is; ki saját hazájának ifjúságot rontja, bár szeme előtt lebeg a régi igazság: „Minden ország támasza, talpköve a tiszta erkölcs, mely ha megvész, Róma ledől s rabigába görnyed;” — hogy, ismétlem, az ilyen írő jellemes-e, e kérdésre a feleletet a nyajas olvasóra bizzuk.

S jellemes-e, ugyanazon körülmények közt, az a közönség, mely ezen írónak saját zsebből megtöl-tetésre irányuló, önző törekvéseit még támogatja? Pedig ez ép a műveltebb osztályból kerül ki; mert a pörnép, ha a poanyirodalom termékeit előnyben részesíti is, (elég baj, hogy az irodalmi körök ezen sem tudnak segíteni), ez az irodalom könnyen meg-bukhatnék tőle, é ugyan nem pártfogolja azt. S hogy a műveltebb osztály pártfogása mily nagy, azt leírni nehéz. Vajon mely regények fordíttanak leg hamarab b s adatnak ki a legdiszesebben? — Zola és társai! Mely magyar művek részesülnek legtöbb kiadásban? A „Tízvezteseg asszonyok” stb., míg egy Vajda Janos műveltség kunyörgéssel sem lehet sikert aratni. A kávéházban melyik újság van mindig elfoglalva? A „Pikáns Lapok.” Csak tessék megnézni e dicső hir-lap számát megjelenése után való napon, olyan ron-gyos a használatról, mint a minő pl. a „Borsszem

*) Lanyom t a „Pikáns Lapok” előzetési felhívásból.

Szombaton

A harkányi fűrdővendégek száma mai napig (14) 1082 személy, 1885-ben ugyane napig 950, átutazó vendégek száma mai napig 3780 személy, 1885-ben ugyane napig 3706.

Tanító-választás. A sumonyi plebániához tartozó Bánfa községben f. hó 12-ikén 11 pályázó közül Striskovics József martonfai tanító választotta meg.

Tűz pusztította el 14-én d. n. 5 órakor Siklón egy napszámos házát. A kárvallott házépével egész napon a mezőn dolgozott és így azok vigyázatlansága nem okozhatta a kárt. A tűz az utcafelelő részben ütött ki, a mi szándékos gyújtogatásra enged következtetni. Ez esetben, mint levelezőnk írja, nagyon érezhető volt a vízhiány, a mi a siklósi rozsz és kevés számú kőzútkut következménye. Egyáltalán a kőzútkutakra több gondot kellene fordítani úgy közegészségügyi, mint közrendészeti tekintetből és nem szabadna — mint az Siklóson szokás — a romlott kutat hetekig javítatlanul hagyni, a mely körülmény most is sajnos oka volt a vízhiánynak. A ház 200 frtg biztosítva volt.

Tanszer-kiállítás lesz Kaposváron f. évi aug. 5-én és 6-án, melyet a kaposvári iskolaszék, Kovács-Sebestény Gyula tanfelügyelő és a somogy megyei néptanító-egyesület közös akaratából Hagelmann Károly könyvtáros rendez, felhíva a hazai könyvkiadó és könyvkereskedő, valamint a népkutatás körébe tartozó cikkeket árusításával foglalkozó kereskedőket, hogy cikkeikből egy vagy több példányt rendelkezésére bocsássanak. A kiállításban való részvétel f. hó 20-ikáig bejelentendő, a kiállítandó cikkeket pedig f. hó 26-ikáig Kaposvárra küldendők. — E kiállítás városunkból — eddigi tudomásunk szerint — a „Traub B. és Társa” könyvkereskedő cég fog résztvenni, ki városunkból és megyénkbeli bizonyosan nem lesz egymagában.

A m. kir. postatakarékpénztárakba június hó folyamán betett 39,105 egység 129,177 frt 74 krt, az intézet fennállása óta összesen 241,138 betevő 1,166,089 frt 37 krt; visszafizettetett 23,021 betevőnek készpénzben 274,144 frt 55, értékpapír-vásárlás folytán leiratott 76,900 frt 72, összesen 351,045 frt 27 kr. Legtakarékosabb (vagy leggazdagabb) betevők laknak a budapesti postakörzetben, azután a soproniban (melyhez megyék is tartozik), pozsonyban, temesváriban, kassaiban, nagyváradban, nagyszombatban és végre a zágrábiában. A betevők közt legtöbb a tanító (20 22%), azután a gyermekek (17 05%); ez utóbbi szám amög egyrészt örvendést, mert a jövő nemzedék takarékosági hajlamára mutat, másrészt meggyőző jele annak, hogy Magyarország mily sok pénz jut gyermekek kezére, minek csak a legtrikább esetben lehet és szokott is lenni jó következménye. A betevők közül a birtokosokra minden ezerből csak 7 esik, ami nem is esoda, mert a magyar birtokosok nem a postatakarékpénztárakba, hanem más pénzintézetekbe fizetik be pénzüket — mint kamatot. A gyermekek után legtakarékosabbak a tisztviselők és katonák, a kézműiparosok, az önálló kézművesek, kereskedők és ezek segédei, a diplomás emberek, a házi családok, a szerzeményből élők, a haszonbérlok, a napszámosok; legutolsó helyen állnak takarékosági szempontból a gyárosok és ezek munkásai. — Megemlítjük, hogy megyénk területén elveszett eddig 2 betét-könyvecske, az egyik 6948-ik számú és Pécssett, a másik 17280-ik számú és Siklóson állítottatt ki. E könyvecskek, miután az egy havi törvényes határidőn belül azokra igény senki által nem jelentetett be, semmiféleképpen nyilvánították és így azokra sem betétek, sem visszafizetések többé nem teljesíthetők.

Lemondás. Reberics István, a mohácsi külvárosi római kath. felekezeti iskola első vegyes osztályának tanítója zsiált családi viszonyai miatt állásáról lemondott és lemondása — kifizettetvén neki július és augusztusi illetménye — elfogadtatott.

Az aratás eredménye Szegszárdon, mint a „Tolnamegyei Közlöny” írja a következő: A buza szalmára közép, szemre igen jó s kitűnő minőségű termést ad. A rozsa silány; az árpa rossz eredményt tüntet fel. A kukorica és a zab, ha hamarjában esőt kap, még kitűnő termést ad.

Alsóbfokú kereskedelmi iskolát szándékozik létesíteni a mohácsi kereskedelmi betegsegélyező egyesület, minthogy e célra a kellő pénzalappal nem rendelkezik, felhívást bocsátott ki a mohácsi kereskedőkhez, hogy a célba vett iskolázatásért tanulónként fizetendő 50 kr havi díjat vagy a tanulók szüleitől szedjék be, vagy sajátjukból fizessék ki. A mohácsi kereskedők közül már számosan aláírták a felhívást, melynek bizonyára teljes kivánt eredménye lesz.

Méltányos állam. Még f. év február havának 10-ikén történt, hogy a 67-ik honvéd-zászlóalj egyik szakaszának legénysége cél-lovást tevén, ez alkalommal Döczy Mihály mohácsi városi irnok fiának Döczy János honvédnek bal szemét tarta; egy Meiszner nevű közönvédtől véletlenül kilötte. E sérülés következtében Döczy János a f. hó elsejével állandóan a rokkantsági nyugdíj-állományba helyeztetett és mint ilyen évenként 36 frtból álló rokkantsági nyugdíjban és 48 frtnyi sebesülési pótdíjban részesül, mely évi járulék — a mai viszonyok szerint — 2100 frt tökének felel meg.

Bosszúbeli felgyújtotta valaki f. hó 12-ikén Rüter József gyulai polgárnak 15 kereszt learatott buzáját. A nyomban odasiető szomszédoknak sikerült a többi, még le nem aratott buzát megmenteni, mi nagy szerencse, mert ép ekkor nagy szél fújt. A tettest látták az emberek amint futott, de a nagy távolság miatt nem ismerhették fel.

Vas Gereben összes munkáiból szerkesztőségünkbe beküldötték a 19., 20., 21. és 22. füzetek. Mehnér Vilmos bpesti könyvkiadó fizeset vállaltatából. Egy-egy füzet ára 25 kr. A 19. füzetben befejezést nyer a derék író „Nagy idők, nagy emberek” című regénye, egyuttal tartalmazza Vas Gereben életét. Ugyan e füzetben kezdődik a „Pörös atyafiak” című regény, melynek folytatását tartalmazza a 20., 21. és 22. füzetek. A művet — melyet Gyulai László rajzai díszesítettek — ajánljuk olvasóink kiváló figyelmébe.

Kuriai döntvények. Kereskedelmi ügyben: Azon körülmény, hogy a hitelező az egyenes adósnak a kezes hozzájárulása nélkül a teljesítésre meghaladékat engedett, magában véve nem szünteti meg a kezes fizetési kötelezettségét, mert a teljesítési határidő meghosszabbítása a követelés lényegét nem érintvény, az eredeti követelést megszüntető újításnak nem tekinthető. — S a j t ó u g y b e n: Hektograf által többszörösített lap nyomtatványt képezvén, arra azon büntetőjogi intézkedések alkalmazandók, melyek a nyomtatványok iránt fennállanak. Egyes egyesület politikai működésének bírálata politikai tartalmú cikknek veendő.

Előfizetési felhívás. Közrebocsátani szándékom az utolsó öt év alatt írt verseimet, köztük a fővárosi lapokban szétszórva megjelenteket és a „Magyar Salon” ezei költeménypályázatán első helyen megdicsért „Anyóka órája” címűt, melyek némileg reamfordították az irodalombarátok elismerő figyelmét. Nem büszkösöm kielégíteni, hanem az irántam érdeklődők ezen megízeltől véleményüket megerősíteni szeretném e kiadással, mi, ha sikerül, csak lankadatlanabb továbbhaladásra buzdítaná szerény tollamat. Verseim alaphangja általában nem, mint a mai, az élet súlyos harcán elcsigázott közönység megkíváná, vidám, kedvre derítő, sőt búrsra hajló, kesergő, de merem binni, hogy a vigasz, mely önmagam nyújtok magamnak és a jövedv, mely az ifju lélekből önkénytelen kitor, az olvasóban is legalább megnyugvást és derült fog kelteni, mi talán fölér azon, könyvpiacunkon utóbbi időben elszaporodott művek hatásával, melyek csak ideig-óráig ragadják ki — s gyakran nagyon is erőszakos módon — az olvasó szívét a csiggedő lehangoltságából. Munkám csinos oktáv alakba, körülbelül három ivre terjedő kiadásban f. é. szeptember hó végén fog megjelenni. Az előfizetési pénz — 1 frt fűzött, 1 frt 50 kr. diszkótesú példányra legkésőbb szeptember 10-ig — nevemre (Budapest, Svábhegy, Máthévilla) címzendők Gyűjtőknek 7 előfizető után egy tiszteletpéldánnyal szolgálók. Az irodalomkedvelő közönység kegyes pártfogását kéri Budapest, f. é. július havában. Lenkei Henrik.

Halalozás. Posselt Antal meghalt július 9-én életének 77-ik évében.

A selyemhernyó-tenyésztés hasznáról fölösleges bővebb fejtegetést írni; felvilágosító például azonban megemlítjük, hogy az idén Tolnamegye szegényebb lakossága között június 23-ikáig nem kevesebb, mint 35000 frt fizettetett ki selyemgubókért. Vajon a baranyamegyei hatóságok, papok és tanítók mikor fogják már nagyobb tevékenységet kifejteni, hogy e jól jövedelmező kereset ággal a lakosságot megismertessék?

Az aratás eredményéről Somogy megyében a „Somogy” írja: „Az aratás megegyeztetet kezdetét vette, s folyik különböző eredménnyel. Ritka év volt ilyen, hogy vidékenként annyira változó az eredmény, majd mindegyik határ más képet nyújt. Karád s a szomszéd határokon még meg lehetnek az aratással elégedve, sőt a buza kitűnő, a rozsa jó középserű; míg a közel Balatonpart vidéke rossz képet mutat általában. A májusi tartós szárazság, hőség itt a legnagyobb rombolást tette. A buza és rozsa nagyon is középserű termést adnak, az árpa pedig határozottan sokkal rosszabb, mint a múlt évben volt, pedig a Balatonpart árpa a piacokon nagyon kaposak; az idén kevés is lesz, a minőség sem kitűnő. Közép-Somogy egy jó része jó középserű az ősziekben; másik része már nem tevel meg a várakozásnak; így vagyunk a Dráva vidékén is; vannak jó határok, másfel a középserű sem ulti meg. Ha általánosságban vesszük a megyét, körülbelül azt mondhatjuk, hogy buzában és rozsbán középtermésűk lesz mennyiségre, minőségre jó középserű; tavaszokban pedig, mint arpa és zab, rossz középserű. Őszi repcében is közép termés; kukorica és burgonya azonban sok lesz, mert ma még igen szépek, erőteljesek. A múlt évi termést tehát sem mennyiség, sem minőségben nem érjük el, egyes gazdaságok kivéve, hol az ősziek általában kitűnőek állnak.”

Száz két évet élt özvegy Engelné szabadkai lakos s talán meglepette e nagy kort? Épen nem, mi kitűnik abból, hogy a napokban magához hívatta az izraelita hitközség elnökét s felkérte, hogy, ha majd ő meghal, ne temessék el azonnal, mert ő még fiatal korában hallotta, hogy — tetszalottak is vannak. Mondja aztán még valaki, hogy az öregek nem előrelátók.

A fejedelmek udvartartási költségeiről érdekes kimutatás jelent meg a lapokban, melynek adatai szerint évenként kap az orosz cár 24 millió frtot, a török szultán 17, az osztrák magyar uralkodó 9,5, az olasz 8,5, az angol 5,8, a porosz 5,8, a spanyol 4,8, a bajor 3,1, a svéd 2,3, a belga 2,1, a portugáliai 1,9, a szász 1,3, a dán 1,2, a braziliai 1,2, a württembergi 1,1 millió frtot; a német alföldi 800 ezer, a badeni nagyherceg 700,000, a görög király 650,000, a román 620,000, a szerb 450,000, a bolgár 300,000, a montenegrói fejedelem 60,000 frtot. Megemlítjük még, hogy az orosz cár civilistája nincs megállapítva; ha a cár akarja, kétanyit is saját céljára fordíthat az állam-kincstárából; a svéd király a 2,300,000 frtnyi összeget Svéd és Norvég országoktól kapja együtt és mutat az összeget keveslettel, annak felemelését kérte országai törvényhozó testületeitől, de — eddigleg legalább — eredménytelenül. A bajor regens nek összes fizetése jelenleg csak 150 ezer frt. — Hány magyarnak mágnás van, ki e csekély összeggel azt sem tudná, hogy mihez kezdjen; színészönek udvaroljon-e, vagy a lóversenyeken fogadjon, avagy felépjen képviselő-jelöltnek. Mind a három költséges mulatság.

Lovassági kísérletek folyók átúszásában. Ujjab időben a leghebatóbb kísérletet teszik Sz.-Pétervárról a folyamok átúszásában. Az ezen kísérleteknél nyert tapasztalatok alapján a következő szabályokat állították fel a lovasságnak nagyobb folyókon való átkelésére nézve: A lovak lenyergelendők s megelőzőleg levetkezett lovak által szakaszonként, legalább három labnyi térközökkel vezetendők be a vízbe, miközben a kantárszárak a sörényhez erősítendők. A lovas a lónak a víz sodrával ellentétben oldalára állván, egyik kezével sörénybe kapaszkodik, mielőtt uszni kezd a ló; ily módon sohasem sodorhatja az ár a ló alá s meggátolhatja a lovat abban, hogy a folyón lefelé usszék. A ló fejének minél szabadabb mozgást kell engedni, hogy letegezze ne gátolassék. A vízbe vezetéskor ferdén kell a lovat a víz sodra ellen állítani, hogy a víznyomás hatása ele ne által kevésbé legyen érezhető. A lóval való helyes elbánás a vízbe vezetési pillanatában kiváló fontossággal bír. Uszás közben a lovasnak nem szabad a lóra támaszkodnia s a lovat nem a kantarral, hanem a víznek szabadon maradt kezével a ló fejére locsolása által. Ajánlatos a legénységnek abban is gyakorolni, hogy uszás közben bocsássák el a ló sörényét s annak farkába kapaszkodják, hogy segíteni tudjon magán, ha a sörény esetleg kiklikkik kezéből vagy a ló vízbe ful. A legjobb uszó lovak legelőbb vezetettnek be a vízbe, a legügyesebb uszó katonák ellenben hátul hagyatnak. A nyeregzsorszám, fegyver és ruházat bérkaron vagy tutajokon szállítatik át a folyón s alig szenved a lovasság nagyobb veszteséget a legszelebb folyamokon való átkeléséknél is.

Betűtött a villám f. hó 10-ikén viradó éjjel a tolnai r. k. templomba, de a vakolat némely részeinek és a mellék-oltárok fa-alaktrészeinek megbontásán kívül más kárt nem tett.

Takony-kör állapított meg Thaller Gusztáv állami és Német Villamos megyei állatorvosok által Kovacevics Milos nagy-budméri lakos két lovár, melyek f. hó 8-ikán Mohácson le is szurattak.

Vegyes hírek. A legutóbbi tetemes megyei ár víz 20 községben okozott kárt, vetésekben, házakban és ingóságokban 661,626 frt értékben. Segélyre szorult 2480 család; a legsürgősebb segélyösszeg 244,003 frt. — Lóbi József cservenkai nagybirtokos meghalt 5-ikén, 78-ik évében. — Grünbaum Pal nagy-kánizsai kereskedő eljegyezte Kemény Mór tanár leányát: Berta kisasszonyt. — Belgiumban egy új, flamand (vlaem) nyelvű egyetemet alapítottak. Az ünnepélyes megnyitás f. évi október hó 10-ikén lesz Gentben. — A japáni kereskedelmi miniszter (Y. Tani vicomte tábornok) több kísérőjével néhány napig Budapesten időzött. Ugyanott van jelenleg Pamba, a japáni egyetem egyik rendkívüli tanára, hogy kormányra megbízásából a közegészségügyi intézményeket tanulmányozza, mi hazamosabb időbe fog kerülni. — A premontréi rend törjei kastélyát renoválják, mert a csornai prépost ezental évenként hosszabb ideig fog tartózkodni. — A szent-grothi (vasmegyei) uradalmat Harkányi Frigyes országgyűlési képviselő megvette. — Szarukán Ida, a szegzárdi felső léányiskola igazgató tanítója — férjhezmenés következtében — állásáról lemondott. — Gáli András szegzárdi földbirtokos neje: született Pajánics Anna meghalt 42-ik évében. — Strausz Miksáné született Czirner Anna meghalt Duna-Földvárán. — Gosztonyi Lajos kaposvári szolgabíró meghalt. — Farkas Gyula pestvidéki kir. törvényszéki jegyző eljegyezte Fodor Julcsa kisasszonyt Karadon. — Blau Katalin kisasszonyt eljegyezte Ehrlich József Kaposváron. — Schaffer Lipót szeghegyi kereskedő felakasztotta magát. — Vojnits Nándor szabadkai főgimnáziumi tanár nyugalmába lépett. — Pósfai Tulok Benő országgyűlési képviselő eljegyezte Szombathelyen Kenesesi Margit kisasszonyt, özvegy Kenesey Lajosné szül. Bíró Magdolna veszprémegei birtokosnő leányát. — Kemény Imre német újvári ügyvéd neje, szül. felsőbükli Nagy Viktoria meghalt 58-ik évében. — A zombori takarékpénztár jóval ezeltől Zombor városának 15000 frtot ajándékozott egy értezi kut építésére, minthogy azonban ez összeghez még 10000 frt kellett volna, melyre a város sehog sem talált lefedeztet, a takarékpénztár elhatározta, hogy a 15000 frtot a várostól visszakéri és az értezi kut megépítteti maga.

Csak az orvosok ítélete irányadó arra nézve, hogy valamely gyógyszer bizonyos betegségekben hasznos-e vagy nem. Az általános használatba vett Brandt R. gyógyszerész svájci labdacseit illetőleg számos egyetemi tanár nyilatkozataira utalunk. E labdacok megnyerték az orvosok egybehangoz dicséretét és kétségtelen, hogy ennek köszönhetik ama roppant nagy elterjedésüket, a melyben manapság mint kellemes, biztos és ártalmatlan hashajtó-szer részesülnek.

„Azienda” osztrák-francia elemi- és baleret-biztosító-társaság. E társaságnak folyó hó 12-én, ö Fensége Poninski Calixt herceg elnökléte alatt megtartott III. rendes közgyűlésében Sierkievic D. az igazgató beszámolt az 1885. évről. E szerint a díjbevetel tüzbiztosításért 2,491,205 frt, jégbiztosításért 593,554 frtot, szállítás-biztosításért 407,995 forintot tett ki. — Az összbévetel a tartalékok hozzászámítása mellett 4,573,364 frtra rugott fel. Ezzel szemközti kitesznek a kiadások, kifizetések — viszonzbiztosítások — stb-ért a tüzostályban 2,412,777 frtot, a jégbiztosításban 565,458 frtot, a szállításban 262,566 frtot. Az összes tartalékok az év végén eltekintve a részvénytől 1,252,085 frtot tesznek ki. A tiszta nyeresemény összege 179,647 frt, amelyből — a külön-tartalékok javadalmazásának levonása után — közgyűlési határozat folytán 8% osztalék fizetett ki.

Törvényszéki csarnok. Polgári ügyek. Június hó 30-án előadott Pilleh Antal tészi bíró által: Varga Bálint és neje Bugyi Julia, Vajda József és neje Waga Zsófia elleni pere szerződés érvénytelenítése és bírtok egy hasznélvezet megítélese iránt. — Gáspár Györgyné sz. Gál Karolin, öz. ifj. Gál Mihályné sz. Kasza Erzebet és ifj. Gál Imre elleni pere tulajdonjog megítélese iránt. — Novák Péter Siklós nagyközség bírájának, Kauffer Mina és társai elleni pere bekebelezett követelések érvénytelenítése iránt. — Özvegy Böbök Józsefné szül. Kovács Julia, Karancsi Maria férj Haraszti Istvánné elleni pere végrendelet érvénytelenítése iránt. — Driesz Lajos, Leideker József és neje, egy társai elleni pere a fizekshodai 51. sz. tjkvben a birtoknyom megállapítása iránt. — Bogya y Pongrácz tészi bíró által: Böca József, ifj. Engel dolf elleni pere 550 frt tölke s jár. iránt. — Feuerbach Ferenc és neje, Getti Antal és neje elleni perök ingatlan birtokba bocsátása iránt. — Garé Ignác, Garé Imre elleni pere ingatlan tulajdonjoga iránt. — Böll Maria, Hango Illés elleni pere végrehajtás meg-szüntetése iránt. — Kranz Berta vb. Kranz József esdötmege elleni visszakövetelési jog iránt. — Kiefer Anna, Rozinper Vince elleni házassági válóper. — Kaufmann Nándor tészi bíró által: Kesits Mika, Kesits Márkoné elleni pere tulajdonjoga iránt.

Büntető ügyek. Július 9-én. Forró István elleni ügy rablás és lopás, jogtalan eljáratás vérsége és közbiztonság elleni kihágás miatt. Július 14-én. Jankovits Ferenc elleni ügy gyilkossági bűnisérelt miatt. Július 16-án. Szviba János elleni ügy halált okozó súlyos testi sértés miatt. — Vajda Sandor elleni ügy lopás miatt. Július 17-én. Durovits Mihály elleni ügy halált okozott súlyos testi sértés miatt. Július 19-én. Kanizsai József és társai elleni ügy lopás büntetése, orgazdaság és tulajdon elleni kihágás miatt. Július 21-én. Révész Dániel elleni gyújtogatás miatt. Július 23-án. Varga György ellen emberölés miatt. Július 26-án. Pap Béla elleni ügy lopás miatt.

Gabona-árjegyzék a Pécssett 1886. évi július 8-án tartott betivásárról. 100 kilogramm jó középserű legalábbvaló Buza 7 frt 60 kr, 7 frt 40 kr. 7 frt 30 kr. Kétszeres 6 „ 10 „ 6 „ 10 „ 6 „ 10 „ Rozs 6 „ 10 „ 6 „ 10 „ 6 „ 10 „ Arpa 6 „ 50 „ 6 „ 20 „ 6 „ 20 „ Zab 6 „ 50 „ 6 „ 20 „ 6 „ 20 „ Kukorica 5 „ 30 „ 5 „ 20 „ 5 „ 20 „ Hajdina — „ — „ — „ — „ — „ — „ M e t e r m á z s a : Széna 2 frt 60 kr. — Szalma frt 2 70kr.

A barcai sertéshizlalo részvény-társaság heti tudóitása.

Állomány: 5860 darab sertés. — Ebből leoldare érott — darab sertés.

Takarmány árak: Tengeri dara 100 klg. 6 frt 40 kr. — Árpada 100 klg. 6 frt 70 kr. — Tengeri (szemben) 100 klg. 5 frt 70 kr. — Arpa (szemben) 100 klg. 6 frt — kr. a bizalóban, minden költséget beszámítva.

A pécsi sertéshizlalo részvény-társaság heti tudóitása.

Állomány: 3.9 darab kövér, — 513 darab félkövér — 678 darab sovány, — 679 darab süldő.

Az üzlet lanyha. — Árak változók Kövér válogott 38—42 kr., — félkövér 36—39 krig klgkint, 45 kgr. ételsly leszámítással, — sovány sertés — krig, süldő 28—32 krig kilogrammonkint elősulyban.

Uj kukorica ára 5 frt 60 kr. Arpa 6 frt 40 kr. mm kint. Örlés díj 50 kr. mm.

Szerkesztői üzenetek.

T. L. Köszönettel vettük. Igerétre számított, mint jó ismerősre, kit a „Kuszi pajtás” révén a régiek közé számítottuk.

Laptulajdonos: FEKETE MIHÁLY. Felelős szerkesztő: FEILER MIHÁLY.

Nyilt-tér.*

Nyilatkozat.*

A „Fünfkirchner Zeitung” f. é. 55-ik számában megjelent ama közlemény, mintha én K. A. kisasszonyt eljegyeztem volna, nem egyéb, mint nevezett hírlapnak ismeretes kacsa-fogdosási és sensatióvadászó hajlamára alapított, minden alapot nélkülöz, szemtelen hazugsággal párosult mystificatio, melyet én ezzel visszautasítok, annyival is inkább, mert sem tanulmányaim jelenleg még be nem fejeztem, sem nevezett úrhölgyvel már két év óta egyetlen egyszer sem beszéltem, sem őt nőül venni egyáltalán soha eszembejában sem volt. (Hogy lehet valaki ily goszom . . . ? Szerk.)

Mohács, 1886. július 11-én. Bernáth Béla, joghallgat.

** Közlöjök e nyilatkozatot, melyért a felelőség te másztesen a bűnközlő illeti és csak azt jegyezzék meg, hogy a „F. Z.” 66-ik számában kijelentette, hogy az eljegyzési hír rosszakaratú értesítés alapján került közleményi sorába. Szark.

Hirdetések

Tiszta selyem szöveteket méterenként 80 krtól 1 frt 10, 1 frt 35 és 6 frt 10 krig (szánes, csikós és kockás minőségben)

v á m m e n t e s e n h á z h o z s z á l l í t

HENNEBERG G., (es kir. ulvári szállító) selyem-gyári raktár Zürich. Minták kívánatra. Levélk 10 kr-ba kerülnek.

6909/1886. Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Engel Adolf végrehajtati társaság Hász Erzebet végrehajtati szendvő elleni 200 frt tökékövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvszék területén levő az Olasz községben tekvő, az olasz 172. sz. tjkvben felvett 262. szász szőlőre az árverést 336 frt ezennel megállapított: kiküldött árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi szeptember hó 2-ik napján délutáni 3 órakor Olaszban a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldötti áron alól is eladatni fog.

3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 33 forint 60 krajcárt készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törv. cikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldötti kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságának 1886 dik évi május hó 7-ik napján tartott üléséből kiadta:

PERCEL FERENC, törvszéki jegyző.

704.950/1885. Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírószék 8745, 11746, 11167, 11168. és 11169/1885. számú végzése által Skene et Comp. cég és Hlavka J. végrehajtók javára Hanuy János pécsi lakos ellen 280 frt 60 kr, 200 frt, 180 frt, 180 frt 32 kr és 143 frt tölke s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 331 frt 50 ktra becsült bolti állvány és kész ruháool álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az 1885. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pécssett, alperes boltjában (Széchenyi tér 1. sz.) leendő eszközzésére

1886. év július hó 21. napjának d. e. 9 oraja

határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivattak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígerőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécssett, 1886. évi július 7-én.

Kremmer Ferenc, kir. bírósági végrehajtó.

1446 Ház eladó szőlős és gyümölcsös kerttel. Szigeti külváros Árpád-utca 53. sz. ház.